

АВТОРСКА СПРАВКА ЗА ПРИНОСНИТЕ МОМЕНТИ В ПУБЛИКАЦИИТЕ ПРЕДЛОЖЕНИ ЗА КОНКУРС ЗА „ПРОФЕСОР“

на доц.дфн Богдана Годорова

- на база съществуващия конструкт “Ислямът в Европа” е очертано ново изследователско поле, което се ориентира около проблема - кои от разнообразните форми на исляма [от разум-теология, философия- до начин на живот, всекидневие] се проявяват най-отчетливо днес в Европейското пространство. Научните резултати са послужили пред Европейската комисия по правата на човека, Natolin Centre, Robert Shuman Centre, CIPR – въз основа на данни от проведени теренни изследвания на територията на България (Източните Родопи), Румъния (Букурещ и Констанца) и Турция (Истанбул, Бурса, Текирдаг, Чорлу) и взети биографични интервюта с духовни лидери на мюсюлманските общности и експертни анализи.
- изработен онтологико-епистемологичен модел, анализиращ пресечните точки на сблъсък на исляма със Запада; анализирано е научно - как и доколко съвременните реформаторски тенденции в исляма, намират съответно отражение в българската духовно-религиозна действителност; задълбочено е познанието за исляма (каква е историята на исляма/мюсюлманите в Европа и България).
- ислямът е разгледан като социетален проект със собствена ценностна система за организация на обществото и като политически проект способен да интегрира традиционните ценности в процесите на социално-икономическо и политическо обновление. Предложен е комплексен и систематичен анализ на политическия процес в мюсюлманските страни и на новите тенденции в него, както и на конституционната динамика, в контекста на „арабските революции“ довели до политическа нестабилност в глобален мащаб.
- анализиран от философска гледна точка е започналият процес, известен като „обективизиране на исляма“ – дистанцираност от класическата традиция и промяна на отношението към религиозния авторитет. Изследвани и анализирани са класическите трактовки на исляма породили нови формулировки по отношение на ислямизъм, модернизъм и една специфична система на управление – шиитската „веляят е-факих“. Научно-коректно и оригинално, са анализирани процеси, свързани с историческите мутации, преображения и реализации на отделните направления на исляма в условията на последните няколко десетилетия на апология и натрапване на неолиберализма, постмодернизма, мултикултурализма в световен план.
- анализиран е ислямският политически активизъм през призмата на конструирането на „нов Близък изток“ и ключовото за исляма шиитско-сунитското противопоставяне, за първи път чрез две нови стратегии – на „червения ислям“

(конструирането на нова сунитска идентичност) и на „черния ислям“ (конструиране на нова салафитска идентичност).

- принос са анализите и интерпретациите предлагани спрямо природата, спецификата, ролята и значимостта на ислямските революционни логика и технологии за радикални промени на социума и опитът да се разкрие истинската същност и значимост на подобни радикални по ефекта си феномени в историята. Ценен е анализът за разпорядковите фактори, катализиращи или възпрепятстващи отделни модели на де/конструктивизъм в страните от Близкия изток.
- нов авторски прочит е приложен спрямо корелациите между демокрацията и визионерствата за мюсюлманските или ислямистките реформации и представеното анализиране на модуси на съвместимост или – обратното, – на несъвместимост между демокрацията и исляма.
- новост е разработката за ролята на политическата история на шиизма и на шиитското духовенство, като един от важните фактори за ислямския политически активизъм. Предложена е богата и непозната до момента за България научна литература. Анализирана е ролята на Имамата за политическия ислям и политическите движения в Иран.
- на основата на хуманитарните науки (философия и социология) е представена и разработена за първи път идеята за нов „социален договор“ във философските и политически възгледи на Хомейни, като алтернатива на идеите на Хобс, Русо и Кант. Научно и обективно е изследвана религиозно-философската теория за Божието единство (таухид) и системата за управление – „Велаят е факих“, довели до сериозни промени в държавата и обществото.
- новост е направен е сравнителен анализ между ислямски модернизъм и традиционализъм и рефлексията им по отношение на реформаторските идеи и течения в Иран (като за първи път са представени и философски анализирани възгледите на т.нар. „архитекти на Ислямската революция“ – Базаргани, Таликани, Табатабаи, Мугахари).
- направен е социално-философски анализ на политическата реформа извършена от Хомейни в конструиране на нов политически проект за развитие на иранското общество – „теодемократия“, интегриращ социално-икономически и политически аспекти, като алтернатива на западния модел на демокрация, базиран на светските принципи за секуларност и индивидуална свобода.
- новост е разработката за ислямската икономика като фактор за политически промени (анализ на теорията и идеологията на т.нар. „златен динар“), на ислямския финансов модел (атрактивен за европейските страни и Балканите, които се отварят за

религиозните аспирации на мюсюлманите в сферата на банковия сектор и финансите) и на иранската „таухидна“ икономика. За първи път е представена структурата на Ислямския Борд за финансови услуги, който установява принципи за ръководство, които се прилагат навсякъде в Западна Европа. Описани са причините за атрактивността на ислямския финансов пазар дори във време на криза, посочени и анализирани са 4 източника на финансиране на тероризма и конкретните причини ислямските банки да са заплаха за Балканите. Новост е направеният философски анализ на идеята на Маудуди за „ислямизация на икономиката“ и създаване на паралелно мюсюлманско общество, управлявано по законите на шариата, като противовес на западната либерална демокрация.

- изследван е „рискът“ от феноменологична гледна точка, с оглед ранно идентифициране на заплахите и опасностите, във връзка с формиране на верски фундаментализъм, религиозен фанатизъм и тероризъм. Изследвани и посочени са локалните центрове на тероризъм на територията на Европа и в България, философски анализирани са традиционните представи за „зони на несигурност“. Анализирана е експанзията на исляма в европейските политически елити. Предложена е нова аргументация и литература по проблема.
- изследвана и анализирана за първи път е ролята на съвременните суфитски ордени в Централна Азия във връзка с рисковете и предизвикателствата по „Пътя на коприната“. Изследвани са причините за радикализация и възходът ѝ през последното десетилетие, ролята на джихадските групи, свързани с политическия ислям и религиозният екстремизъм, комбиниращ методите на военна с идеологическа борба. Представени са механизмите, по които ислямистките групировки наподобявайки обучителната методика на суфитските ордени, изграждат ефективни мрежи терористи от ухабитски тип.
- представен е първи фундаментален труд, изследващ от философска гледна точка, моделът на съжителство между християни и мюсюлмани (сунити и алевити) на територията на Източните Родопи, като за първи път е приложен методът Oral History на територията на Източните Родопи. Анализирана от философска гледна точка е „неосманската“ стратегия на Турция, по отношение на малцинствата, споделящи обща културна и историческа идентичност в пределите на бившата Османска империя.
- изготвен е задълбочен теоретичен анализ, предлагащ нови теоретични модели, политики и подходи за превенция от радикален ислям. Изследвана е спецификата и функционалността на умишлено прикритите зло/употреби на диалектиката между интеграция и идентичност; между интеграция и акултурация или асимилация; между идентичностна автентичност и автономност. Направен е прогностичен анализ за състоянието и тенденциите на Исляма, с оглед демографските прогнози до 2050 и нарастващата му радикализация.